

*Iako omiljen od daka
kao odgojitelj i profesor -
završio kao zločinac*

fra **Bonifacije MAJIĆ**

62 godine
župnik u miru
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Rođen je 6. svibnja 1883. u Vitini, od oca Ambre i majke Kate, rod. Lozić. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, franjevačku klasičnu gimnaziju na Širokom Brijegu, bogosloviju je polazio u Mostaru, Paderbornu i Düsseldorfu, a Filozofski fakultet u Krakovu i Zagrebu. Za svećenika je zaređen u Paderbornu 1906., a franjevački habit obukao je 1900. godine. Bio je profesor u franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Širokom Brijegu i kateheta u pučkim školama u Mokrom i Lištici. Godine 1944. otišao je u mirovinu.

Partizani su ga ubili 8. veljače 1945. u selu Zagvozdu kod Imotskog, gdje još živi nekolicina svjedoka njegova ubojstva.

Glas Koncila u članku pod naslovom *Noge su im virile iz zemlje* među ostalima ubijenima navodi ime o. Bonifacije Majića. U tekstu (prvi dio ovoga teksta donijeli smo kod fra Andrije Jelčića) koji je potpisao Slavo Mandurić, piše sljedeće:

Tako su franjevci prenešeni u tzv. Đoginu ledinu, udaljenu stotinjak metara od Klačine i tu poslagani u prilično prostranu rupu duboku oko 80 cm. Na tom zabačenom i zaraslom mjestu počivaju još i danas, i još su uvijek uočljivi i prepoznatljivi križevi od neobrađena kamena ukopani u zemlju.

Mještani godinama nisu smjeli ovo mjesto posjećivati niti o tome pričati, te se veliki strah još i danas osjeća među njima. Hrabriji su noću ili po velikom nevremenu posjećivali grobove franjevacu mučenika i nad njima se molili.

Zagvoždani govore kako na njihovu području ima još mnogo grobova i nevinih žrtava, koje su stradale u četničkim naletima ili od partizanske ruke nakon rata. Poznata gubilišta su npr. Potkamenik i Šuvarov dolac.

Glavni partizanski odbornici koji su u to doba barali po Zagvozdu, kako pričaju mještani, jesu pokojni Pavao Lozo, poznati prvoborac i komunist Imotske krajine i Martijan Lubina, koji danas živi u Zmijavcima kod Imotskog. Njih su dvojica ljudima pljačkali i nosili sve iz kuća, odvodili stoku, odnosili žito i dr. Tamošnji ljudi

smatraju da su i oni povezani s ubojstvima svećenika i mnogih civila. Bilo je to 8. veljače 1945. godine.

Nedavno je grobove svoje redovničke subraće u Đoginoj ledini posjetio i o. Marko Dragičević, svjedok pogibije širokobrijeških franjevacu (v. GK 25/90). Zaplakao je starac nad grobom svojih kolega i profesora, sjetivši se svih muka i užasa koje je proživio i zabvalivši Bogu koji je baš njega sačuvao da ne bude na tom ili nekom drugom mjestu ubijen. Prema iskazu svjedoka, u Zagvozdu su najvjerojatnije pokopani:

- 1. o. Bonifacije Majić, 62 godne, profesor*
- 2. fra Fabijan Kordić, 55 godina, brat pomoćnik, krojač*
- 3. o. dr. Rade Vukšić, 51 godina, direktor gimnazije i profesor*
- 4. o. dr. Fabijan Paponja, 41 godina, prefekt konvikta i profesor*
- 5. o. Andrija Jelčić, 41 godina, gvardijan samostana*
- 6. o. dr. Leonardo Rupčić, 38 godina, profesor*
- 7. fra Melbior Prlić, 33 godine, brat pomoćnik, stolar*
- 8. fra Miljenko Ivanković, 21 godina, klerik*

Tako je živote okončalo osam mučenika za vjeru katoličku i hrvatski narod.

Izvori i literatura:

Mandurić, Slavo, "Noge su im virile iz zemlje", *Glas Koncila*, 1990., br. 41, str. 6